

Évközi 19. Vasárnap B

Legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban. (Ef 4,32)

Olvasmány

1. Királyok 19,4-8

Az áldozat bemutatása után Illés prófétának a Kármel hegyéről menekülnie kellett Izebel királyné haragja elől.

Illés visszavonult a pusztába egy napi járőföldre. Odaérkezett egy borókabokorhoz, leült alá, és a halálát kívánta. Azt mondta: "Most már elég, Uram! Vedd magadhoz lelkemet! Én sem vagyok különb atyáimnál." Ezzel lefeküdt és elaludt.

Egyszer csak egy angyal megérintette, és így szólt hozzá: "Kelj föl és egyél!" Ahogy föltekintett, íme, a fejénél egy sült cipó meg egy korsó víz volt. Evett és ivott, aztán újra lefeküdt aludni.

Ám az Úr angyala másodszor is megjelent, megérintette őt és ezt mondta: "Kelj föl és egyél! Mert különben túl hosszú lesz számodra az út." Illés fölkel, evett, ivott, aztán ennek az ételnek erejéből negyven nap és negyven éjjel vándorolt, egészen Isten hegyéig, a Hórebéig.

Szentlecke

Efézusiakhoz 4,30– 5,2

Testvéreim! Ne szomorítsatok meg Isten Szentlelkét, akivel meg vagytok jelölve a megváltás napjára.

Legyen távol tőletek minden keserűség, indulat, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz. Inkább legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.

Mint Isten kedves gyermekei, legyetek az ő követői, és éljetez szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta magát értünk Istennek jó illatú áldozati adományként.

Abban az időben: A zsidók zúgolódni kezdtek (Jézus) ellen, amiért azt mondta: "Én vagyok az égből alászállott kenyér." Így érveltek: "Nem Jézus ez, Józsefnek a fia, akinek ismerjük apját, anyját? Hogyan mondhatja hát: az égből szálltam alá?" Jézus azonban így szólt: "Ne zúgolódjatok egymás között. Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya, aki engem küldött, nem vonzza – és én feltámasztom az utolsó napon. Meg van írva a prófétáknál: Mindnyájan Isten tanítványai lesznek. Mindenki, aki hallgat az Atyára, és tanul tőle, hozzám jön. Nem mintha valaki is látta volna az Atyát, csak aki az Istentől van, az látta az Atyát. Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, annak örök élete van. Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannat ettek a pusztában, mégis meghaltak. Ez az a kenyér, amely az égből szállott alá, hogy aki ebből eszik, meg ne haljon. Én vagyok az égből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem a világ életéért."

Elmélkedés

A második olvasmány egy kis részlet abból a leírásból, amelyet Pál ad az efezusi keresztény közösség életéről. "Úzzetek el minden gonoszt (minden rombolót, haragot, mérget, keserűséget) magatok közül." "Legyetek jóindulatúak egymáshoz, legyetek irgalmasok, bocsássatok meg egymásnak ...!" A keresztény élet ezen útmutatásainak rövid összefoglalása megtalálható mindjárt utána: "Istent utánozzátok" vagy egy másik fordítás szerint: "Legyetek Istenhez hasonlóak"!

Istent utánozni, Istenhez hasonlóvá lenni – mindnyájunk célja, de milyen nehéz elérni! Minden nap vereségeket szenvedünk, elbukunk. Mindannyiunk számára eljön egyszer az a pillanat, amelyet Illés élt meg az ecetfa alatt: "Most már elég, Uram". Most már elég, Uram, elég volt. Én sem vagyok jobb, mint atyáim, elődeim, embertársaim. Nem értem el célokat, hogy hasonló legyek Hozzád, csődöt mondtam. Ellep engem az értelmetlenség érzése, a kilátástalanság, a félelem, a fáradtság, a kétség: Vedd el az életemet, nem bírom már tovább! "Már elég"? – egy angyal érinti meg Illést és ételt kínál neki, amelynek erejével eljut az Isten hegyéig, ahol meglátja az Istent. Isten sohasem hagyja, hogy az ember az ecetfa alatt üljön és elpusztuljon. Isten emberről való gondoskodásának folytatása az Újszövetségben Jézus Krisztus, aki azt mondja: "Én vagyok az élő kenyér ... aki eszik ebből a kenyérből örökké él." "Örökké él" – azt jelenti: aki eszik ebből a kenyérből, az sohasem semmisül meg. Jézus olyan táplálék, aki tartósan legyőzhetetlenné tesz minket. Nem kell mindent a magunk erejéből megoldanunk, csak meg kell nyitni magunkat, hogy Krisztus működhessen bennünk. Benne az emberileg lehetetlen is lehetségessé válik, mert már átment a halálon, az emberélet legszélsőségesebb határhelyzetén, ahol a lét és nemlét forog a kockán és legyőzte azt! Az élő kenyér Isten nekünk tett ajánlata. Nem mindenki akar élni vele. Már a zsidók egy része is morgolódott Jézus ellen, mert Jézus hallatlan igényei mögött nem ismerték fel Isten vezetését. Bedőltek annak a kísértésnek, hogy a hitet lefokozták az ember elhatározására hogy elfogadja-e Istent. Amit nem értettek meg saját nézőpontjukból, azt nem is fogadták el. Mi is gyakran bedőlünk ennek a kísértésnek, mint a kétezer évvel ezelőtti emberek, mert elfelejtjük, hogy Isten a kezdeményező, Ő az, aki megosztja velünk életét és Fiához akar vezetni minket. Induljunk útnak a sivatagon át, ahol Isten vezetésére bízunk magunkat mindaddig, amíg elérjük az Isten hegyét és Istent szemlélhetjük.